

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2026. № 5.

ISSN 2307-2156

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2026.5.8>

УДК 352/354:005.5:316.35:330.34

О. В. Лаврук,

д. держ. упр., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи, професор кафедри публічного управління, менеджменту та інклюзивної економіки,

Навчально-реабілітаційний заклад вищої освіти

«Кам'янець-Подільський державний інститут»

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7932-0036>

Н. А. Лаврук,

к. е. н., доцент кафедри публічного управління, менеджменту та інклюзивної економіки Навчально-реабілітаційний заклад вищої освіти

«Кам'янець-Подільський державний інститут»

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4724-8460>

О. С. Лаврук,

к. е. н., доцент, доцент кафедри менеджменту, Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9089-237X>

**МОДЕРНІЗАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ
ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ, КЛІЄНТООРІЄНТОВАНОГО БІЗНЕСУ ТА
ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА**

O. Lavruk,

Doctor of Sciences in Public Administration, Associate Professor, Vice-Rector for Academic and Pedagogical Work, Professor at the Department of Public Administration, Management, and Inclusive Economy, Kamianets-Podilskyi State Institute of Higher Education for Training and Rehabilitation

N. Lavruk,

PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Public Administration, Management, and Inclusive Economy, Kamianets-Podilskyi State Institute of Higher Education for Training and Rehabilitation

O. Lavruk

PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Management, Kamianets-Podilskyi Ivan Ohiienko National University

MODERNIZATION OF PARTNERSHIP MECHANISMS BETWEEN PUBLIC AUTHORITIES, CLIENT-ORIENTED BUSINESS, AND CIVIL SOCIETY

У статті детально розглянуто процеси трансформації взаємодії між державними інституціями, бізнес-структурами та організаціями громадянського суспільства, які поступово переходять від традиційних ієрархічних моделей до більш гнучких мережових партнерств. Автор підкреслює, що така трансформація є необхідною умовою для підвищення ефективності управлінських процесів та формування стійких екосистем управління та врядування. Особливий акцент зроблено на цифровізації, яка відкриває нові можливості для прозорості, інклюзивності та залучення громадян до прийняття рішень. Водночас клієнтоорієнтований підхід бізнесу визначається як ключовий драйвер модернізації, що сприяє формуванню довіри та інноваційності у взаємодії з владою та громадою. У результаті окреслюється нова модель партнерства, здатна забезпечити сталий розвиток і конкурентоспроможність у глобальному середовищі.

The article provides a comprehensive examination of the transformational processes in the interaction between state institutions, business structures, and civil society organizations, which are gradually shifting from traditional hierarchical models of governance to more flexible and adaptive network-based partnerships. This transition is presented as a necessary precondition for enhancing the efficiency of managerial processes and for building resilient governance ecosystems capable of responding to complex and multidimensional challenges. Particular emphasis is placed on the role of digitalization, which opens new opportunities for transparency, inclusiveness, and active citizen participation in decision-making processes. Digital platforms are analyzed as instruments that not only optimize administrative coordination but also foster the emergence of new forms of social trust and collaborative culture. At the same time, the client-oriented approach of business is identified as a crucial driver of modernization, contributing to the development of innovative practices and strengthening confidence in interactions with public authorities and communities. The article highlights that such an approach facilitates the creation of synergetic effects, where the interests of diverse stakeholders converge to produce sustainable outcomes. In this context, the author argues that the integration of digital tools, inclusive governance mechanisms, and business innovations forms the foundation for a new partnership model. This model is capable of ensuring long-term resilience, sustainable development, and competitiveness within the global environment. The study also underscores the importance of overcoming institutional gaps and aligning local and national strategies, as these factors directly influence the effectiveness of reforms and recovery programs. Ultimately, the article outlines a holistic vision of how the synergy between government, business, and civil society can generate innovative governance frameworks oriented toward modernization, stability, and global competitiveness.

Ключові слова: публічне управління, клієнтоорієнтованість, громадянське суспільство, стійкі екосистеми, цифровізація, партнерство.

Keywords: public administration, client-orientation, civil society, sustainable ecosystems, digitalization, partnership

Постановка проблеми у загальному вигляді. Сучасний етап розвитку державності вирізняється високою динамічністю та непередбачуваністю, що зумовлено глобальними викликами – від пандемій і воєнних конфліктів до кліматичних змін та технологічних зрушень. Ці процеси довели, що жоден окремий суб'єкт – держава, бізнес чи громада – не здатний самостійно забезпечити стабільний розвиток і ефективне управління [16]. Традиційна вертикальна модель управління поступово втрачає свою дієвість, адже вона не відповідає вимогам сучасного суспільства, яке потребує гнучкості, відкритості та партнерства. Саме тому актуальною стає модернізація механізмів тристоронньої взаємодії, що базується на принципах мережових партнерств, цифровізації та клієнтоорієнтованості. Такий підхід дозволяє створювати стійкі управлінські екосистеми, здатні ефективно реагувати на кризові явища та забезпечувати конкурентоспроможність у глобальному середовищі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що модернізація механізмів партнерської взаємодії між публічною владою, бізнесом та громадянським суспільством стає однією з ключових тенденцій сучасного врядування. У працях українських та зарубіжних науковців акцент робиться на переході від ієрархічних моделей управління до мережових, що забезпечують гнучкість, прозорість та інклюзивність. До питань взаємодії влади, бізнесу і громадськості у своїх працях зверталися Т. Андрійчук, О. Бажинова, М. Бойчук, К. Глубоченко, Н. Дніпренко, Л. Загайнова, І. Колосовська, А. Кучабський, В. Латишева, В. Папуша, І. Підлуська, Є. Романенко, С. Тимофєєв, О. Турій, А. Халецький, В. Юрченко та інші [1-8, 16]. Особливу увагу приділено цифровим технологіям,

які виступають драйвером відкритості даних, електронної участі та клієнтоорієнтованих сервісів. Дослідження також підкреслюють важливість соціальної відповідальності бізнесу та активної участі громадян у процесах прийняття рішень як чинників формування довіри та стійких управлінських екосистем. Таким чином, сучасна наукова дискусія окреслює партнерство влади, бізнесу та громади як стратегічний ресурс модернізації публічного управління в умовах глобальних викликів.

Формулювання цілей статті. Метою даної статті є комплексне дослідження процесів модернізації механізмів партнерської взаємодії між публічною владою, клієнтоорієтованим бізнесом та інститутами громадянського суспільства в умовах сучасних глобальних викликів. Основна увага приділяється виявленню ключових чинників, що зумовлюють трансформацію традиційних управлінських моделей у напрямі мережевих партнерств, заснованих на прозорості, інклюзивності та інноваційності. Стаття має на меті окреслити роль цифровізації та клієнтоорієтованих технологій як драйверів підвищення ефективності публічного врядування та формування стійких управлінських екосистем. Крім того, цілі дослідження полягають у розробці рекомендацій щодо удосконалення механізмів тристоронньої взаємодії, що сприятиме підвищенню конкурентоспроможності та сталому розвитку держави у глобальному середовищі.

Виклад основного матеріалу дослідження. У процесі дослідження встановлено, що модернізація механізмів партнерської взаємодії між публічною владою, клієнтоорієтованим бізнесом та громадянським суспільством є ключовою умовою формування ефективної системи багаторівневого врядування [16]. Традиційні ієрархічні моделі управління поступово трансформуються у мережеві, що базуються на принципах співпраці, відкритості та інноваційності. Особливу роль у цьому процесі відіграє цифровізація, яка забезпечує прозорість управлінських рішень, доступність даних та залучення громадян до процесів прийняття рішень.

Клієнтоорієнтований бізнес, у свою чергу, стає не лише економічним партнером, а й активним учасником соціальних трансформацій, впроваджуючи інноваційні технології та практики корпоративної відповідальності. Громадянське суспільство виступає важливим посередником між владою та бізнесом, формуючи простір довіри та інклюзивності, що дозволяє створювати стійкі управлінські екосистеми, здатні ефективно реагувати на сучасні глобальні виклики [7].

Модернізація механізмів партнерської взаємодії між публічною владою, клієнтоорієнтованим бізнесом та громадянським суспільством передбачає глибинний перехід від жорсткої вертикальної моделі управління до мережових форм співпраці, які відповідають сучасним викликам глобалізації та цифрової трансформації. Така трансформація ґрунтується на принципах відкритості, прозорості, інноваційності та інклюзивності, що дозволяє створювати більш гнучкі та адаптивні управлінські системи.

Публічна влада дедалі активніше впроваджує цифрові сервіси, електронні платформи та інструменти відкритих даних, які забезпечують не лише прозорість і підзвітність, але й підвищують рівень довіри громадян до державних інституцій. Це сприяє формуванню нової культури врядування, де громадяни виступають не пасивними спостерігачами, а активними учасниками процесів прийняття рішень [1].

Бізнес трансформується у напрямі клієнтоорієнтованості, розвиваючи інноваційні кластери, стартап-екосистеми та практики корпоративної соціальної відповідальності. Він стає не лише економічним актором, а й важливим партнером у вирішенні соціальних проблем, сприяючи сталому розвитку територій та формуванню конкурентоспроможної економіки [4].

Громадянське суспільство активно використовує інструменти участі – бюджети участі, громадські слухання, електронні консультації, що створює простір довіри, соціальної інтеграції та співвідповідальності. Це дозволяє громадам впливати на стратегічні рішення, формувати власні пріоритети розвитку та брати участь у їх реалізації [5].

У результаті синергія цих процесів формує нову якість управління, де партнерство трьох ключових суб'єктів стає стратегічним ресурсом сталого розвитку. Така модель забезпечує не лише ефективність управлінських процесів, але й підвищує адаптивність системи врядування до кризових явищ, сприяє інноваційності та конкурентоспроможності держави у глобальному середовищі.

У сучасних наукових дослідженнях багаторівневе врядування трактується як інтеграційна модель, що поєднує інституційні, економічні, соціальні та технологічні ресурси для забезпечення ефективної взаємодії між ключовими суб'єктами розвитку – державою, бізнесом і громадянським суспільством. Така модель передбачає не лише координацію управлінських рішень на різних рівнях, а й створення спільного простору відповідальності та партнерства рис 1.

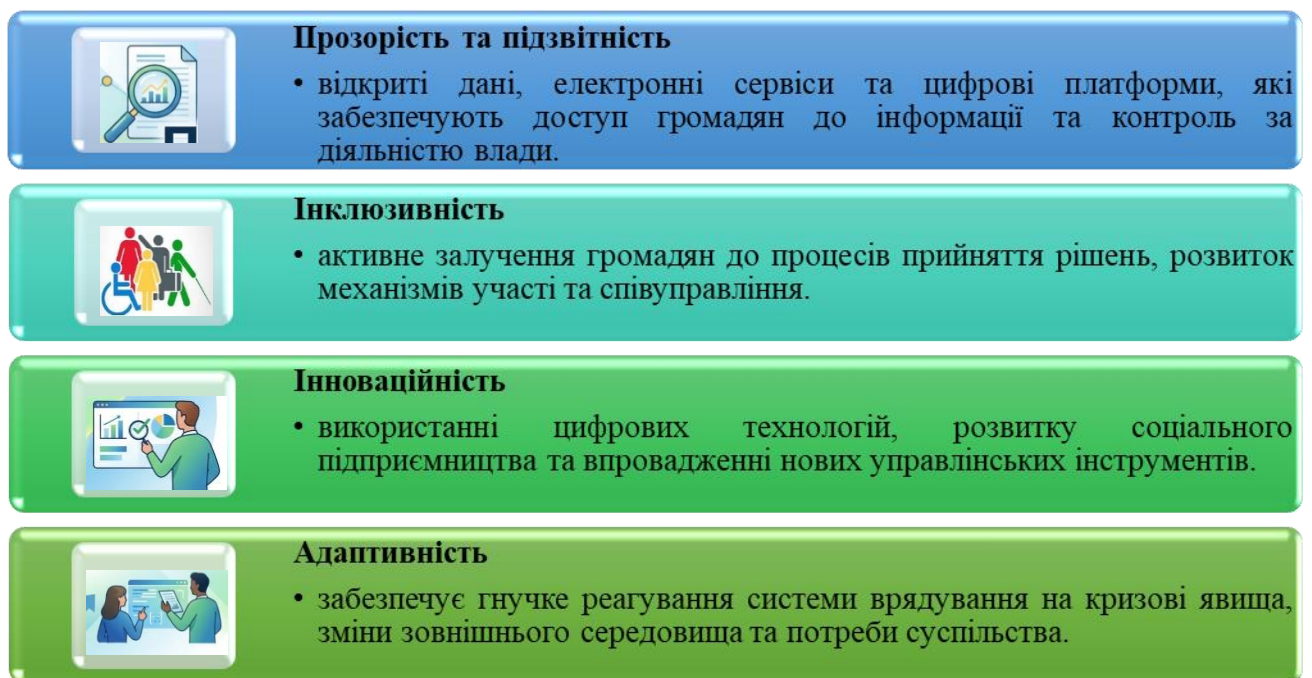

Рис. 1. Принципи партнерської взаємодії влади, бізнесу та громадянського суспільства

Джерело: сформовано автором.

У результаті така модель сприяє формуванню стійких управлінських екосистем, здатних забезпечити баланс між ефективністю, соціальною справедливістю та інноваційним розвитком.

Сучасні практики партнерської взаємодії демонструють поступовий перехід від традиційних управлінських моделей до більш гнучких, інноваційних та інклюзивних форм співпраці.

Публічна влада активно впроваджує цифрові платформи та інструменти відкритого врядування, що забезпечують прозорість процесів прийняття рішень, підзвітність перед громадянами та доступність даних. Це дозволяє підвищити рівень довіри до державних інституцій і створює умови для більш ефективної комунікації між владою та суспільством.

Бізнес дедалі більше орієнтується на клієнта, розвиваючи корпоративну соціальну відповідальність, інноваційні кластери та стартап-екосистеми. Такий підхід не лише сприяє економічному зростанню, а й формує нову якість соціального партнерства, де бізнес бере участь у вирішенні суспільно важливих проблем [8].

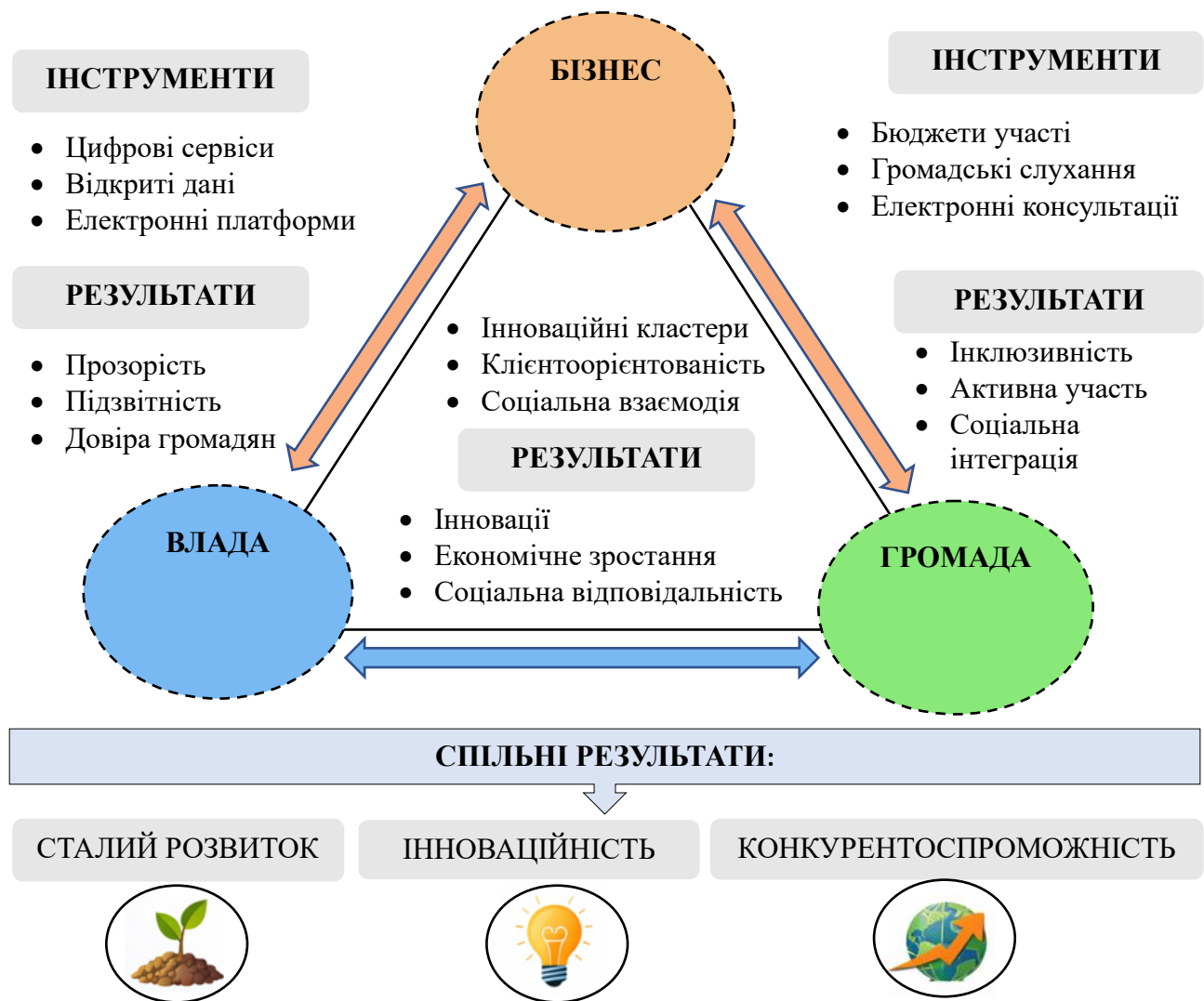

Рис. 2. Модель результативної взаємодії Влада – Бізнес – Громада

Джерело: сформовано автором з врахуванням [8].

Громадянське суспільство активно використовує бюджети участі, громадські слухання та електронні консультації, що створює простір для інклюзивності та співуправління. Це дозволяє громадянам впливати на стратегічні рішення, формувати власні пріоритети розвитку та брати участь у їх реалізації.

Сучасна система публічного врядування дедалі більше орієнтується на партнерські підходи, що забезпечують ефективну взаємодію між владою, бізнесом та громадою. В умовах цифрової трансформації та глобальних викликів саме інтеграція їхніх ресурсів і компетенцій стає ключовим чинником сталого розвитку. Наведена схема-модель «Влада – Бізнес –

Громада: інструменти та результати» відображає логіку взаємозв'язку між трьома секторами, демонструючи, як їхня співпраця формує нову якість управління, засновану на прозорості, інноваційності та соціальній відповідальності. Вона є практичним інструментом для аналізу ефективності партнерських механізмів у сучасному публічному управлінні Рис. 2.

Синергія цих процесів формує нову якість управління, де партнерство між владою, бізнесом та громадянським суспільством стає не лише інструментом досягнення ефективності, а й стратегічною цінністю. Така модель забезпечує стійкість управлінських систем, їхню здатність адаптуватися до кризових явищ та підвищує конкурентоспроможність держави у глобальному середовищі.

Аналіз сучасних практик партнерської взаємодії між публічною владою, бізнесом та громадянським суспільством [16] показує, що кожен із секторів має власні інструменти впливу, досягає специфічних результатів та водночас стикається з певними викликами. Важливо розглядати ці елементи у взаємозв'язку, адже саме їхня синергія формує нову якість управління та забезпечує стійкість системи врядування. Таблиця узагальнює ключові інструменти, результати та виклики для кожного із трьох секторів, демонструючи, що ефективне партнерство можливе лише за умови інтеграції їхніх ресурсів та спільної відповідальності таблиця 1.

Представлена таблиця демонструє, що кожен із секторів – влада, бізнес та громадянське суспільство – має власні інструменти та досягає специфічних результатів, але водночас стикається з низкою викликів, які обмежують їхню ефективність у поодинокому функціонуванні. Саме мережеве партнерство дозволяє інтегрувати ресурси та компетенції трьох сторін, створюючи синергію, яка забезпечує нову якість управління. Такий підхід сприяє формуванню стійких управлінських екосистем, здатних адаптуватися до глобальних викликів, підвищувати рівень довіри та забезпечувати інноваційний розвиток. У результаті партнерство стає не лише

інструментом координації, а й стратегічною цінністю, що визначає конкурентоспроможність та сталий розвиток держави.

Таблиця 1. Інструменти, результати та виклики партнерської взаємодії публічної влади, бізнесу та громадянського суспільства

Сектор	Інструменти	Результати	Виклики
Публічна влада	Цифрові платформи, відкриті дані, електронні сервіси	Прозорість, підзвітність, підвищення довіри громадян	Недостатня цифрова грамотність населення; ризики кібербезпеки; бюрократичний опір
Бізнес	Клієнтоорієнтовані технології, інноваційні кластери, корпоративна соціальна відповідальність	Інноваційність, економічне зростання, соціальна відповідальність	Баланс між прибутковістю та соціальними інтересами; нестабільність ринків
Громадянське суспільство	Бюджети участі, громадські слухання, електронні консультації	Інклюзивність, активна участь, соціальна інтеграція	Низька мотивація громадян; нерівний доступ до цифрових інструментів; політичні ризики

У сучасних умовах глобальних трансформацій модернізація механізмів партнерської взаємодії між публічною владою, клієнтоорієнтованим бізнесом та громадянським суспільством набуває особливої актуальності. Вона є ключовим чинником формування ефективної моделі врядування, що базується на довірі, прозорості та спільній відповідальності. Стратегічні рекомендації у цьому напрямі спрямовані на створення нормативно-правових стимулів, інституціоналізацію діалогу, розвиток освітніх програм та впровадження сучасних технологій. Такий комплексний підхід дозволяє забезпечити синергію ресурсів і компетенцій, а також підвищити якість публічних політик та соціальних інвестицій.

Таблиця 2. Запропоновані шляхи модернізації партнерської взаємодії влади, бізнесу та громадянського суспільства

Напрямок	Конкретні кроки	Очікувані результати	Виклики
Нормативно-правова база	• Закони про соціальні інвестиції бізнесу • Податкові пільги та преференції у тендерах • Гармонізація з міжнародними стандартами ESG	• Стимулювання корпоративної соціальної відповідальності • Залучення бізнесу до суспільно важливих проєктів • Інтеграція у глобальні ринки	• Опір частини бізнесу • Повільність законодавчих змін
Інституціоналізація діалогу	• Мультистейкхолдерні ради при органах влади • Регулярні публічні консультації • Залучення ГО до стратегічного планування	• Підвищення легітимності рішень • Зростання довіри між секторами • Системність комунікації	• Формалізація без реального впливу • Недовіра між учасниками
Освітній компонент	• Навчання держслужбовців фасилітації та комунікації • Курси для ГО з управління та адвокації • Бізнес-освіта з корпоративної етики • Міжсекторальні освітні програми	• Професійний розвиток усіх учасників • Підвищення компетентності у партнерстві • Формування культури співпраці	• Недостатнє фінансування освітніх програм • Нерівність доступу до навчання
Технологізація	• Блокчейн-голосування для прозорості • Smart Contracts у державно-приватному партнерстві • Єдині інтегровані цифрові платформи • Використання Big Data для прогнозування	• Прозорість процесів • Автоматизація виконання угод • Оперативне реагування на суспільні потреби • Інноваційне середовище для розвитку	• Технічні бар'єри • Низька цифрова грамотність • Ризики кібербезпеки

Для кращого розуміння представленої таблиці 2 варто зазначити, що вона є узагальненою дорожньою картою модернізації партнерської взаємодії між владою, бізнесом та громадянським суспільством. Таблиця систематизує ключові напрями реформування, конкретні інструменти їх реалізації, очікувані результати та потенційні виклики. Такий формат дозволяє побачити комплексність процесу, взаємозалежність різних секторів та

необхідність синергії ресурсів. Вона також підкреслює, що модернізація не може бути односторонньою – лише спільні зусилля трьох сторін здатні забезпечити ефективність і сталість партнерської моделі.

Представлена систематизація демонструє, що модернізація партнерської взаємодії між владою, бізнесом та громадянським суспільством потребує комплексного підходу, який охоплює правові, інституційні, освітні та технологічні аспекти. Кожен із напрямів має власні інструменти реалізації та очікувані результати, але водночас супроводжується певними викликами. Узгоджене впровадження цих стратегічних кроків дозволить забезпечити ефективність партнерської моделі та підвищити якість публічних політик. Таким чином, таблиця окреслює практичну основу для формування сучасної та стійкої системи взаємодії трьох ключових секторів.

Висновки з цього дослідження. Модернізація механізмів партнерської взаємодії сьогодні означає не лише вдосконалення інструментів управління, а й глибинну зміну управлінської культури. Йдеться про перехід від вертикальної моделі «влада для суспільства» до горизонтальної моделі «врядування разом із суспільством та бізнесом», де ключовим стає принцип співтворення політик. Такий підхід формує стійкі екосистеми, що ґрунтуються на клієнтоорієнтованості та соціальній відповідальності, забезпечуючи зниження трансакційних витрат та підвищення рівня довіри. Взаємодія трьох секторів створює синергію ресурсів і компетенцій, яка стає фундаментом для сталого розвитку. У контексті глобальної турбулентності саме партнерська модель виступає дієвим інструментом гарантування національної безпеки та соціальної згуртованості. Таким чином, модернізація механізмів партнерства є стратегічним напрямом, що визначає конкурентоспроможність держави у XXI столітті.

Література

1. Амосов О.Ю. Перетворення механізмів державного регулювання економічного розвитку. *Державне управління та місцеве самоврядування*.

Збірник наукових праць: У 2 ч. / За заг. ред. Г.І. Мостового, Г.С. Одінцової. Харків: ХарРІДУ УАДУ, 2021. Вип. 2. С. 10-16.

2. Бабінова О. О. Взаємодія органів державного управління і місцевого самоврядування з громадськістю: теоретико-методологічний аспект: дис. канд. наук з держ. упр.: 25.00.01. К., 2006. 232 с.

3. Безверхнюк Т.М., Саханенко С.Є., Топалова Е.Х. Європейські стандарти врядування на регіональному рівні: монографія. О.: ОРІДУ НАДУ, 2018. 325 с.

4. Біла І.С., Петришина Н.В. Особливості державно-приватного партнерства в сучасних умовах в Україні. *Сталий розвиток економіки*. 2020. № 2. С. 36–39.

5. Бліхар М.М. Правові засади взаємодії органів судової влади та громадянського суспільства: боротьба за верховенство права та незалежність суддів. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 2. 2022. С. 84–86.

6. Громадянське суспільство: проблеми і напрями інституційного розвитку / Уклад. : Ю.П. Сурмін, Т.П. Крушельницька, В.В. Карлова та ін.; за заг. ред. д-ра соціол. наук, проф. Ю.П. Сурміна. К.: НАДУ, 2008. 56 с.

7. Динник І.П. Взаємовідносини держави та суспільства в контексті сучасних дослідницьких підходів. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2017. № 9. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1126>

8. Каблак П. І. Значення громадянського суспільства та демократії у становленні взаємодії влади і громадськості. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2015. Вип. 2. Том 3. С. 161–166.

9. Конституція України: Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>

10. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>

11. Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики : Постанова Кабінету Міністрів України від 03.11.2010 № 996. URL: <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-2010-%D0%BF>

12. Про заходи щодо подальшого забезпечення відкритості у діяльності органів виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України; Перелік від 29.08.2002 № 1302. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1302-2002-%D0%BF>

13. Про медіа: Закон України від 04.02.2021 № 1206-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text>

14. Про Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 04.01.2002 № 3. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3-2002-%D0%BF>

15. Про роботу центральних і місцевих органів виконавчої влади щодо забезпечення відкритості у своїй діяльності, зв'язків з громадськістю та взаємодії із засобами масової інформації : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18.10.2004 № 759-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/759-2004-%D1%80>

16. Теребун О.С. Концептуалізації взаємодії інститутів громадянського суспільства та органів публічної влади. Інвестиції: практика та досвід. 2022. № 3. С. 119–122.

References

1. Amosov, O.Yu. (2021), “Transformation of mechanisms of state regulation of economic development”, *Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia: Zbirnyk naukovykh prats* [Public Administration and Local Self-Government: Collection of Scientific Papers], Kharkiv Regional Institute of Public Administration, Kharkiv, Ukraine, vol. 2, pp. 10–16.

2. Babinova, O.O. (2006), “Interaction of public administration bodies and local self-government with the public: theoretical and methodological aspect”,

Abstract of Ph.D. dissertation, Public Administration, National Academy of Public Administration, Kyiv, Ukraine.

3. Bezverkhniuk, T.M., Sakhanenko, S.Ye. and Topalova, E.Kh. (2018), *Yevropeyski standarty vriaduvannia na rehionalnomu rivni* [European Standards of Governance at the Regional Level], ORIDU NADU, Odesa, Ukraine.

4. Bila, I.S. and Petryshyna, N.V. (2020), “Features of public-private partnership in modern conditions in Ukraine”, *Stalyi rozvytok ekonomiky*, vol. 2, pp. 36–39.

5. Blikhar, M.M. (2022), “Legal foundations of interaction between judicial authorities and civil society: struggle for the rule of law and independence of judges”, *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*, vol. 2, pp. 84–86.

6. Surmin, Yu.P., Krushelnytska, T.P. and Karlova, V.V. (2008), *Hromadianske suspilstvo: problemy i napriamy instytutsiinoho rozvytku* [Civil Society: Problems and Directions of Institutional Development], NADU, Kyiv, Ukraine.

7. Dynnyk, I.P. (2017), “Relations between the state and society in the context of modern research approaches”, *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*, vol. 9, available at: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1126> (Accessed 20 April 2026).

8. Kablak, P.I. (2015), “The importance of civil society and democracy in establishing interaction between authorities and the public”, *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*, vol. 2, no. 3, pp. 161–166.

9. The Verkhovna Rada of Ukraine (1996), The Law of Ukraine “On the Constitution of Ukraine”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text> (Accessed 20 April 2026).

10. The Verkhovna Rada of Ukraine (2011), The Law of Ukraine “On access to public information”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17> (Accessed 20 April 2026).

11. Cabinet of Ministers of Ukraine (2010), Resolution “On ensuring public participation in the formation and implementation of state policy”, available at:

<https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-2010-%D0%BF> (Accessed 20 April 2026).

12. Cabinet of Ministers of Ukraine (2002), Resolution “On measures to further ensure openness in the activities of executive authorities”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1302-2002-%D0%BF> (Accessed 20 April 2026).

13. The Verkhovna Rada of Ukraine (2021), The Law of Ukraine “On Media”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text> (Accessed 20 April 2026).

14. Cabinet of Ministers of Ukraine (2002), Resolution “On the procedure for publishing information about the activities of executive authorities on the Internet”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3-2002-%D0%BF> (Accessed 20 April 2026).

15. Cabinet of Ministers of Ukraine (2004), Order “On the work of central and local executive authorities to ensure openness in their activities, relations with the public and interaction with mass media”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/759-2004-%D1%80> (Accessed 20 April 2026).

16. Terebun, O.S. (2022), “Conceptualization of interaction between civil society institutions and public authorities”, *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 3, pp. 119–122.

Отримано редакцією журналу / Received: 20.04.26

Прорецензовано / Revised: 01.05.26

Дата публікації / Published: 26.05.26